

ВІЧНИЙ СКАРБ

Бачу Бога кожен день,
Як відкрию вранці свої очі,
В пелюстках піонів, у росі,
У веселці, що вгорі в промінні сонця.

ВІН МИСЛИТЬ
ІНАКШЕ

2

ДУХОВНИЙ
ЗАХИСТ

5

«ВІДРО»
ВИХОВАННЯ

8

НЕБЕЗПЕКА
НА ВОДІ

11

Бог тиші

«...І не в огні Господь. А по
огні – тихий лагідний голос»
(1 Цар. 19:12).

Як мало навколо тиші!
У великому місті для неї про-
сто немає місця. Ми прокидає-
мося під гул автомобільних
моторів, пірнаємо в людне ба-
гатоголосся вулиць, вокзалів,
офісів. Мчимо по життю, щось
бурмочучи в мікрофони своїх
мобільних телефонів. А навко-
ло нас і назустріч – ціла лавина
звуків, кольорових плям, мигтін-
ня облич і зміна декорацій. У по-
тоці міського шуму ми навіть не
чуємо, як б'ється власне серце...

А серце просить тиші.
І ми знаходимо її за склопаке-
тами вікон і в паузах телефонних
гудків, коли на іншому кінці не
поспішають відповісти. Проте ми
боїмося залишитися сам на сам з
тишею, а тому квапливо телефо-
нуємо знову. А тишу власних бу-
динків розбавляємо телевизор-
ом або іншою електронікою.

Проте ми по-справжньо-
му боїмося тяжкої тиші лікарня-
них палат, гнітючої тиші темних
під'їздів і порожніх кімнат, не-
стерпної тиші літакових моторів,
які раптом затихли на поза-
шмарних висотах. А ще – тієї тиші,
що залишається нам, самотнім
і безпорадним, замість голосів
друзів...

Однак існує інша тиша – рух-
лива, жива й зовсім не страш-
на. За містом – інше життя. У
тиші колишуться трави та співа-
ють птахи, хвилі набігають на
пісок і вітер шарудить листям. І
навіть гарчання моторів, пом'я-
кшене тишею, за містом звучить
інакше.

Вирушайте за місто хоча б не-
надовго. Спиніть метушливий біг
і заспокойтеся. Вдихніть на повні
груди й відчуйте, як рівно б'єть-
ся серце, як думки знаходять яс-
ність і простоту. Усвідомте себе
маленькими жителями величез-
ної планети, на якій не так вже
й тісно, як нам іноді здається в
міському натовпі...

Планета сповнена тиші, її
вдосталь усюди. Таку планету
створив Господь – Бог тиші та
миру. Він наділяє цією тишею й
нас, щоб ми могли ясно мисли-
ти, неголосно говорити і, ніку-
ди не поспішаючи, слухати одне
одного й нашого Бога. Це ж так
просто!

«Бо так говорить Господь Бог,
Святий Ізраїля: "В навершенні й
спокої ви спасетеся; у тиші та в
довір'ї – ваша сила..."» (Ісаї 30:15,
пер. І. Хоменка).

Володимир Шишков

ВІН МИСЛИТЬ ІНАКШЕ

Уже впродовж кількох деся-
тиліть людина розумна (Homo
sapiens) дедалі рідше викори-
стовує свою основну перевагу – розум!
На жаль, ми почали менше думати. Та й
навіщо? Адже життя спрощується: уже
немає сенсу запам'ятовувати номери
телефонів, бо всі вони записані в смарт-
фоні; табличку множення та складні
математичні розрахунки давно замі-
нив калькулятор; влучну цитату або її
автора теж знаходимо швидко, адже
Інтернет завжди під рукою.

Шкільні тести привчають не творити,
а вибирати із запропонованого. Ми на-
вчилися пробігати поглядом заголовки
новин. Географічні знання переважно
черпаємо з програм каналу *Discovery*. А
найкращий винахід, який значно спро-
стив наше життя, – це кнопка «Пошук».
Навіть біблійні цитати можна знайти за
лічені секунди й зовсім не потрібно пів-
години гортати Біблію.

Геть рутину, просиджування в
бібліотеках і спроби все з'ясувати само-
му! Достатньо пізнавати Святе Письмо
через проповіді, світ – через телеві-
зор, класиків – через фільми, а жит-
тя – через цікаві й захопливі статуси в
соцмережах. Вечірній випуск новин по-
яснить, куди котиться світ, аналітична
стаття розкладе все по полицях, а ві-
део з *YouTube* забезпечить повне «від-
чуття присутності».

Таке мислення користується систе-
мою напівавтоматичного пілотуван-
ня. А тим часом невідомим чином, без
будь-якого насильства хтось одягає на
наш розум «намордник» і пристібає нас
до чужого «повідця».

Звичайно ж, ми думаємо, вирішує-
мо, гадуємо, навіть можемо диску-
тувати, але частина наших думок – це
успішно засвоєні забобони, стереотипи
та кліше. «Усі так вважають», «Я до цьо-
го звик», «Я нізащо не зміню своєї дум-
ки» – ці вислови стають ментальною
в'язницею для мільйонів людей, утри-
муючи їх від свободи, яка приходить з
пізнанням істини.

Ісус показав нам приклад, як мис-
лити. Він завжди мислив ширше, бачив
далі, дивився глибше. Недарма пророк

Ісаїя пише: «Бо ваші думки – не Мої це
думки, а дороги Мої – то не ваші доро-
ги, говорить Господь. Бо наскільки небо
вище за землю, настільки вищі доро-
ги Мої за ваші дороги, а думки Мої – за
ваші думки» (Ісаї 55:8, 9).

Коли Христу ставили запитання, че-
каючи простого «так» або «ні», Він не
поспішав опинитися в чужій колії. Його
відповідь відкривала нову грань і сві-
жий погляд на, здавалося б, очевид-
ні й звичні речі. Згадайте, як Ісус від-
повів тим, хто привів до Нього жінку,
схоплену в перелюбі! Коли всі чекали
від Нього відповіді: побити її камінням
чи ні, Він замість викривати її гріх вка-
зав книжникам і фарисеям на їхні влас-
ні провини.

Ісус не вписувався в шаблони, за-
пропоновані суспільством, досвідом
або очікуваннями людей. Він не реагу-
вав, а діяв. Замість тісних рамок люд-
ського мислення Христос виявляв ши-
роту душі.

Учні сприймали Ісуса як Учителя
й Господа. А Він, розгледівши в них
прагнення до людського панування,
повівся, як слуга: узяв воду й почав уми-
вати їм ноги (див. Івана 13).

У той час релігійна еліта дивила-
ся на митників, блудниць і чужинців як
на людей другого сорту. Однак Ісус, не
схвалюючи їхнього способу життя, усе
ж приділяв час і служив таким людям.
Хіба не дивно, що, пояснюючи юдеєві,
у чому проявляється любов до ближ-
нього, Ісус вибрав за взірць самаря-
нина? Він же знав, що «юдеї не спілку-
ються з самарянами» (Івана 4:9)! Знав,
але мислив ширше за людські стереоти-
пи. Ба більше, Ісус не просто розповідав
такі притчі-прикладі, але й спокійно
міг розмовляти з жінкою-самарянкою,
викликаючи неабиякий подив у Своїх
учнів.

Христос прощав гріхи, коли від
Нього очікували зцілення. Він відмов-
лявся творити чудо для тих, хто рішуче
вимагав від Нього ознаки. Коли Його
квапили, Він не поспішав, але все одно
приходив вчасно.

Ісус говорив про небесний хліб, коли
всім було достатньо земного. Він мов-
чав, коли від Нього вимагали відповіді
(див. Марка 14:55-61), і говорив про істи-
ни, які не всі розуміли. Коли багато хто
з Його учнів відійшов і вже не ходив з
Ним, Він не наздоганяв і не вмовляв їх,
а запропонував піти й тим, хто залишив-
ся. Христос плакав, дивлячись на місто,
яким усі захоплювалися, і радів зовсім не
тому, чому раділи учні: не чуду вигнання
бісів, а спасінню людини.

Коли ті, хто розпинав Ісуса, очікува-
ли, що Він спасе Себе, Христос спасав і
їх, і всіх нас. Замість слів прокляття Він
благав, щоб Бог простив Його воро-
гів. Усупереч закону смерті Христос
воскрес у силі Духа й дарував надію
приреченим!

Хіба це не дивовижно? Хіба життя
Ісуса не спонукає нас проаналізувати
межі власного мислення, щоб ми, пе-
реглянувши свій підхід до життя, ото-
чення, світогляду, почали думати по-
новому? Як ви дивитесь на різні ситуації
й життєві цінності? Вторуєте безлико-
му гулу юрби чи стаєте для неї голосом
Божим? Чи здатні ви виявляти любов до
тих, хто вам не до душі?

Коли здається, що терпіти вже не-
можливо, чи готові ви продовжити рух
і не опускати рук лише тому, що «для
Бога все можливе» (Матв. 19:26)?

Залиште помилкові стереотипи й
забобони. Погляньте на світ довкола
вас очима віри, надії й любові. Назвіть
поняття так, як їх називає Бог, а не ваші
друзі, ЗМІ, суспільство.

Дотримуйтеся Слова Божого й
живіть за Духом. І тоді одного разу ви
зможете разом з апостолом Павлом
вигукнути: «Ми ж маємо розум
Христа» (1 Кор. 2:16).

Денис Подорожний

Идем к Небу

Что значит время для тебя?
Здесь много есть над чем подумать...
Приходит светлая весна,
И лето пролетает с шумом.

Вдруг листья желтые летят,
А небо стало серым дымом.
Мы не найдем пути назад,
Он скрыт снегом белым, зимним.

Смотри, ведь в этом наша жизнь,
Когда рождаемся весной,
Как веточки, стремимся ввысь,
Растем до жарких летних зноев.

А там приносим вдруг плоды,
Они для новой жизни – сила;
Меняем цвет до седины
И исчезаем ровно в зиму.

Приходит новая весна,
Что дарит жизнь и неба просишь,
Творит прекрасное она
И только новое приносит.

А нам никак нельзя грустить,
Как листья из зеленого побега
На ветках будут вновь расти,
Так мы вновь будем жить на Небе.

Там приготовлен Дом для нас
Создателем планеты этой,
Где будет вечная весна,
А может, даже только лето.

Инна Павленко

ДЯКУЙТЕ БОГОВІ ЗА ЛЮДЕЙ

Благовари ты Бога за людей,
Они – живой букет в кувшине жизни,
Они – что зеркало в душе твоей
Твоих стремлений, чаяний и мыслей...

Напевно, кожна людина, переступивши певну вікову межу, починає сприймати пережите в іншому світлі. З легким смутком і посмішкою згадується далека юність, перші самотійні кроки, успіхи, невдачі і, звичайно ж, люди. Кожна з них справила великий або незначний вплив на наш світогляд, характер, а часом і на напрям життя в цілому. У своїй мудрості Бог єднає нас із тими, хто шліфує нас, облагороджує, чогось навчає. Чи дякуємо ми Богові за людей, яких зустрічали на життєвій дорозі, і за тих, хто зараз поруч з нами?

Гортаючи сторінки юності, я з особливим теплом згадую дорогу серцю подругу, яка завжди

залишається для мене прикладом доброти та посвячення. Своєю чистою любов'ю до Ісуса вона запалила в моєму серці живу віру. Її палкі молитви та близькість до Бога сприяли тому, що в мене з'явилося бажання наслідувати її в посвяченні. Як влучно хтось зауважив: «Якщо доля особливо прихильна до людини і хоче обдарувати її найбільшим щастям на світі, вона дарує їй вірних друзів». Звичайно ж, це Бог дарує нам у супутники справжніх друзів, оскільки Він знає наші потреби. Господи, дякую Тобі за цю людину, яка підтримала мене в період формування віри!

Подорожуючи далі сторінками пам'яті, я згадую тих, хто ставився

до мене заздрісно й неприязно. Як дякувати за тих, через кого я втрачала сили та спокій? Сьогодні можу дякувати і за них, адже навчилася покладатися на Бога, а не надіятися на людей. Спасибі, Господи, і за цих людей.

Коли на шляху зустрічаються ті, від кого хочеться втекти, – зупиніться й подякуйте Богові за цих людей. Можливо, ми повинні показати їм любов Христа, зігріти їхні душі, які ніколи не відчували тепла? На жаль, такі люди будуть завжди супроводжувати нас на шляху в Небесний Ханаан. Вони випробовують нас і допомагають побачити справжній стан наших сердець. О, як я шкодую сьогодні, що не завжди правильно ставилася до цих людей і тільки збільшувала свої страждання!

Розмірковуючи про великі Божі дари, хочеться дякувати за сусідів, за шкільних учителів наших дітей, за знайомих продавців у магазині, за медперсонал у лікарні. У кожного можна чогось навчитися і щось віддати натомість.

Віднедавна я почала молитися з людьми про їхні потреби і з радістю бачу, як Бог допомагає комусь через мене. Якщо ми будемо сприймати людей не просто як суспільство, а як окремих особливих особистостей, вони будуть цікаві нам. І тоді відбудеться природне зближення душ.

Як не дякувати Богові за кожную людину, з якою ми разом працюємо? Кожен унікальний і з кожним у нас особливі стосунки. З кимось ми зішлись відразу, з кимось досі тримаємо дистанцію. Утім кожен впливає на нас, як і ми на нього. Дякуймо Богові за цей живий букет, даруючи тепло, турботу та співчуття. Іноді людям не так багато й потрібно – трохи уваги, тепле рукостискання, добре слово, посмішка, прийняття, щира молитва. Шкода, що іноді ці дрібниці залишаються поза увагою.

Та коли ми подивимося на людей очима Ісуса, то не зможемо не дякувати Богові за них. Озирніться навколо, доторкніться чуйним серцем до тих, хто поруч. Люди чекають цього. Даруючи іншим тепло, ми будемо зігріті їхньою вдячністю.

Наталія Орловська

Светлая любовь

«Любовь» – шесть букв, два слога,
А смысла вложено так много.
Терпенье, уважение, милость –
Все это нужно, чтобы ни случилось.

И милосердие, и честность, и доверье –
Вот то, что сердца открывает двери.
Правдивость, искренность, надежда –
То для души прекрасная одежда.

Выносливость, прощение, забота –
Великая сердечная работа.
Работа та непопулярна, непрестижна,
И похвала нам за нее неслышна.

Но все ж любовь нужна нам очень в жизни,
Она в уме вершит переворот.
Она не исчезает в дни тревог
И в дни ненастья лучик света нам дает.

Она не жалит сердце, как крапива,
Она – сильна, мудра и терпелива,
И не ревнует, и не обижает,
Она в любом дух жизни пробуждает.

А где ж взялось то чувство, где родилось?
Неужто в нас живет поток тепла?
А может, к нам оно откуда-то явилось?
Издавна любовь та к нам пришла?

Да, это чистое, прекраснейшее чувство
Сам человек произвести не мог,
Так как в нем есть греха порок,
Его дарует нам лишь Вечный Бог.

Он – наш Творец, Создатель и Владыка,
Он – щит, надежда и наш кров.
Лишь в Нем находим мы святое счастье,
Лишь в Нем есть светлая и дивная любовь!

Галина Товстик

МАМИНЕ СЕРЦЕ

У давні часи жінки часто народжували в непристосованих для цього умовах, особливо в сільській місцевості. Іноді пологи заставляли їх на полі або в дорозі. За таких обставин жінці нічого не залишалось, як загорнути новонароджене дитя в поділ і покласти собі на груди. З покращенням якості життя в жінок з'явилася можливість народжувати в комфортніших умовах. Однак якою буде подальша доля новонародженого малюка, як

і раніше, багато в чому визначається тим, чи перебуває він на руках у матері в перші години свого життя.

Звісно, на це є вагомі причини. Наука довела, що цей, здавалося б, незначний факт украй важливий для емоційного розвитку малюка.

Річ у тім, що за дев'ять місяців перебування в утробі матері дитина звикає до певних умов життя. Та найголовніше – вона звикає до маминого серцебиття, до його характерного ритму. Для неї цей фактор допомагає визначити, чи все гаразд у її «маленькому світі».

Коли ж дитина виходить з утробы, вона переживає неабиякий стрес! Відрізається пуповина, починають працювати легені, вона потрапляє в іншу атмосферу. Цей список можуть продовжити фізіологи й педіатри. Проте найстрашніше – дитина перестає чути мамине серцебиття, стукіт, який був гарантом комфорту та спокою. Тому так важливо відразу прикласти новонародженого малюка до грудей, щоб він почув мамине серцебиття і заспокоївся. Навколо все нове, а стукіт незмінний. Отже, усе гаразд, а про решту подбає мама.

Годування груддю полегшує процес адаптації, поки дитина остаточно не освоїться в цьому світі. Минає час, і малюк більше не тягнеться до грудей. А мамине

серцебиття має набути іншого характеру. Тепер дитина «відчуває» мамине серце в турботі, вихованні та настановках. Згодом цей «стукіт» мати та дитина повинні відчувати «через роки й відстані». Коли з боку матері син або дочка відчують безперервну турботу та любов, для них це означає, що все гаразд у цьому світі, тепер уже дорослому.

Цар Давид говорить: «Як дитина відлучена в мене душа моя!» (Псал. 131:2). Ці слова малюють перед нами приголомшливу картину тієї духовної реальності, на яку ми багато років не звертали нашої уваги. Людській душі, виявляється, украй важливо чути Боже серцебиття, відчувати його ритм і характерний стукіт. Коли людина втрачає з поля зору Господа, вона стає розгубленою і безпорадною, як дитя, відлучене від грудей матері. Цей факт робить важливими наші близькі стосунки з Богом. Одні зрозуміли це і знайшли в Господі спокій для своєї душі. Інші відмовилися зрозуміти і досі не мають миру в серці. Адже недарма всі послання любові написані апостолом Іваном, котрий на Вечері Господній перебував біля серця Ісуса!

Михайло Юнаковський

Встречи земные

Встречи земные, как очи людские,
Все отражают в себе:
Радость и горе, счастье и боли.
Все было в нашей судьбе.

Встречи венчальные – нежные встречи,
Встречи всех планов, надежд.
Встречи рождения – благословения
Божьей любви и чудес.

Встречи тревожные, трудные встречи
На перекрестке житейских дорог.
В них помогает, в них воскрешает,
Жизнь возвращает только лишь Бог.

Встречи прощения – дар возрождения,
Милость и верность Творца.
Истины светом пути освещают,
И прозревают для жизни сердца.

Встречи духовные – лучшие встречи,
Нас приближают к Творцу,
Миром, смирением нас наполняют,
Благодареньем Ему.

Встречи с природою – дар восхищения
Силою вечной Творца,
Дар вдохновения, дар обновления,
И расцветает от счастья душа.

Боярченко Евгения

ВСТРЕЧАЙТЕ ДЕНЬ

Встречайте день! Господь его послал.
Для добрых дел, для радости и счастья.
Встречайте день, как высший Божий дар.
Спасайте мир от горя и несчастья.

Встречайте день, несите людям свет.
Тем, кто забыл от горя и страдания,
Что надо с Господом вступить в Завет
И направлять к Нему свои стенания.

Пусть обратятся все в своих мольбах
К Отцу благому и Земли, и Неба.
И Он пошлет в спасительных руках
Бездомным кров, голодным хлеба.

Он не оставит душу погибать
В пучине зла, тревоги и мученья.
Народ об этом должен твердо знать,
Отбросив навсегда свои сомненья.

Придите все с открытою душой
В объятия своего Творца и Бога.
И вы найдете радость и покой,
И жизни свет у вечного Истока.

Лидия Давыдова

ДАЙ ЧУВСТВОВАТЬ, КАК ТЫ

«И молюсь о том, чтобы любовь ваша еще более и более возрастала в познании и всяком чувстве» (Флп. 1:9).

Дай чувствовать, как Ты, как Ты, молиться,
Как Ты, прощать, любить, благодарить...
И помощи, как Ты, мой Бог, смиришься,
И помощи, как Ты, любовь дарить.

Дай не любить все то, что в мире этом,
Дай в испытаньях радостно дышать
И помнишь постоянно то, что где-то
Есть те, кто хочет о Тебе узнать.

И к ним идти, и о Тебе поведать,
И помощи во всем мне верным быть.
И то, что поручил Ты честно сделать,
Ничто не упустить и не забыть.

Дай не забыть Голгофские страдания,
Тяжелый крест и крик к Отцу: «Зачем?»,
Господних губ тяжелое стенанье
И кровь, что со креста текла ручьем.

Дай помнишь нежное Твое прикосновение,
Когда Тебя о помощи просил.
Не дай забыть святое ощущение,
Когда Ты все грехи мои простил.

И научи любить Твоей любовью,
Чтоб ближним я дарил ее всегда,
И в мире этом быть Твоею солью,
Не потерявшей силы никогда.

Дай помнишь подвиг Твой, Твои страдания,
Дай не забыть, Господь, Твою любовь.
И в миг, когда постигнут испытанья,
Ты мне яви Свою защиту вновь!

Денис Шамров

ЩО У ВАС НА ГОРИЩІ? -

Відомий детектив Шерлок Холмс говорив: «Людський мозок схожий на... горище. Можна так завалити його всіляким мотлохом, який потрапить під руку, що корисні та потрібні речі вже нікуди буде втиснути... А людина тямуща ретельно відбирає те, що помістити у свій мозок, щоб непотріб не витісняв потрібного».

Це особливо актуально нині – в еру інформації. Багато відомостей можна отримати через телебачення, знайти в Інтернеті. Проте які програми чи новини є правдивими? Які «думки експертів» правильні? Які «відкриття вчених» – не вигадка? Потрібно дещо знати, щоб не стати жертвою обману.

НЕ ВСЕ ТЕ ЗОЛОТО...

Багато що в нашому житті ґрунтується на довірі. Довіра економить час: довіряючи фахівцям, ми самі не займаємося дослідженням усіх понять і явищ на землі, а користуємося плодами чужого розуму. Наприклад, сідаємо в автомобіль і літаємо літаками: довіряємо професіоналам. Замовляємо їжу в кафе: довіряємо кухарям. Недовіра зробила б життя занадто складним!

Проте сліпа довіра небезпечна, і не тільки тому, що люди можуть помилятися, але й тому, що вона привчає наш розум лінуватися. Нам подобається, коли за нас думає й робить висновки хтось інший. Ми не хочемо обтяжувати себе роздумами, перевіркою фактів, пошуком відповідей. Нехай «професіонали» думають, а ми просто ввімкнемо телевизор або «погуглимо». І ось ми вже стаємо легкою здобиччю шахраїв.

Було б добре й правильно, якби інформація, яку ми черпаємо з телебачення й Інтернету, була правдивою. Та насправді, дивлячись два різні канали чи сайти, ми можемо подумати, що це репортаж про життя двох різних планет, – настільки по-різному подаються одні й ті самі події! І обидва (нерідко діаметрально протилежні) погляди мають переконливі аргументи. Однак переконливо не означає правдиво. Виявляється, що ми, навіть не підозрюючи, можемо проковтнути багато брехні. Найгірше, якщо ця брехня стосується основних життєвих принципів і цінностей. Адже тоді помилки можуть зіпсувати нам життя.

Пригадую розповідь дівчини, яка збиралася вести кримінальний спосіб життя, зачарувавшись роллю дружини отамана Тульчинської з радянського «Бумбараша». (До речі, дізнавшись про це, актриса Катерина Васильєва стала вкрай розбірливою в ролях). Інша дівчина почала вживати наркотики, беручи приклад з героїв інших кримінальних драм. «Справжні мужики» за своїли із фільмів, що без спиртного немає «чоловічої розмови». У тому ж ряду – сім'ї, які беруть значні кредити для придбання непотрібних брендових речей, «як у рекламі». Тут і вороже налаштовані натовпи, готові ненавидіти інший народ, бо по телебаченню сказали, що правда не на їхньому боці...

СТРУНИ ДУШІ

У кожної людини є ті струни душі, на яких можуть зіграти нечесні люди. Багато що залежить від того, як висловлена думка. Адже кожне слово має свої асоціації – картинку, які воно викликає в нашій уяві. Наприклад, коли радянські війська воювали в Афганістані, одні називали це «військовим вторгненням» (звучить обурливо), інші – «виконанням міжнародного обов'язку» (звучить шляхетно).

Щоб не впасти в оману, важливо вникати в суть, а не бездумно вбирати чужі думки та слова. Інший сильний засіб – приголомшливі кадри. Зазвичай вони дають нам відчуття причетності, немовби ми самі все бачили й особисто брали участь у подіях. І ми не замислюємося, що кадри можуть бути взяті не з місця подій, а просто змонтовані. «Експертна думка» – теж цікавий феномен. Коли промовця називають експертом у певній галузі, у слухача «відключається» власне мислення. Ми ж звикли довіряти професіоналам і вченим. Тому будь-яке повідомлення, яке починається словами «вчені з'ясували», люди приймають на віру (навіть якщо прізвища вчених і назви інститутів не вказані, а якщо й вказані – нерідко дослідження бувають «замовними»). За часів радянської пропаганди невір'я в Бога називали «науковим атеїзмом». Слова «науковий», «експерт», «фахівці» – це «кнопки», які «вмикають» нашу довірливість.

А ось ще одна струна людської душі: людям подобається бути заодно з більшістю, відчувати себе частиною великої спільноти чи руху. Це наче додає безпеки. І коли нам кажуть, що «вже в усьому світі гомосексуальні шлюби дозволені» (хоч це й не так!), багато хто переконує себе, що в цьому немає нічого страшного. Уведені в оману такими прийомами, ми можемо вважати, що ці чужі, висловлені кимось думки – наші власні. І тому ми насилу відмовляємося від них. Проте час від часу в голові, як і на горищі, варто проводити ревізію й переглядати життєві переконання, щоб у разі неспроможності знайти в собі сили звільнити місце для правди.

КЛЮЧ ДО ПРАВДИ

А як визначити, де правда? Існує кілька ознак, за якими її можна знайти. По-перше, у того, хто подає інформацію, має бути відсутня корислива зацікавленість. По-друге, інформація повинна залишатися правильною постійно, навіть через тривалий час.

Існує таке джерело інформації, яке залишається істинним століттями.

Це Слово Того, Хто не має корисливих мотивів щодо людей, тобто Самого Творця – Бога. Йому не треба від нас нічого. Отже, немає причин обманювати. Влада у Нього вже є, гроші Йому не потрібні, смерті Він не боїться, адже Бог Сам є Джерелом життя. І коли Господь щось говорить людям, Він безкорисливий.

Бог говорить з людьми через Біблію – Книгу, яку писали Його пророки. Поради та Заповіді, дані в Слові Божому, справедливі в будь-який час, у будь-якій країні й для будь-якої людини.

Один із численних прикладів цього – випадок, що стався з Тімом Джонсом (Північна Кароліна, США). Його другові Дону Герберту потрібна була термінова операція з пересадження нирки. Тім, дотримуючись заповіді Христа, вирішив допомогти. Виявилось, що його нирка ідеально підходить. Коли Тім прийшов на донорську операцію, лікар обстежив його та встановив, що артерія однієї з його нирок уражена аневризмою, яка в разі розриву може призвести до миттєвої смерті. Завдяки тому, що чоловік вирішив пожертвувати нирку, медикам вдалося вчасно зробити операцію йому самому! Рятуючи друга, він спас і себе. Адже ще 20 століть тому в Божій Книзі, Біблії, було написано: *«Не обманюйтеся, – Бог осміяний бути не може. Бо що лише людина посіє, те й пожне»* (Гал. 6:7).

Божі слова, записані у Святому Письмі, – правда. Довіряючи їм, ви не помилитеся. Намагаючись жити за Словом Божим, ми отримуємо те, що Він обіцяв: *«І пізнаєте істину, а істина вас вільними зробить»* (Івана 8:32).

ДУХОВНИЙ ЗАХИСТ

Слово «захист» нині доволі часто вживане в нашому побуті, починаючи із захисту від бактерій і закінчуючи захистом наших грошових вкладів. Ми любимо безпеку й часто кажемо: «Мій дім – моя фортеця!»

Люди бережуть не тільки своє майно. Вони захищають свої серця від розчарувань, свою душу – від грубих втручань, свою свободу – від тих, хто на неї зазіхає. Однак іноді наші спроби самооборони не допомагають, а навпаки, шкодять нам. Ми хочемо домогтися поваги та любові, а нас обходять стороною. Замість підтримки ми отримуємо черговий удар. Бажаємо одного, а одержуємо зовсім інше. Однак це можна виправити!

ЧОРНИЙ СПИСОК

У наш час купівлі-продажу всі ми знаємо, що таке підробка. Наприклад, продукти харчування часто на вигляд, смак і аромат здаються оригінальними, але насправді такими не є. Схожість зі справжніми делікатесами досягається за допомогою ароматизаторів, барвників, підсилювачів смаку. А корисних речовин, що містяться в натуральних продуктах, годі й шукати. Підробка – це підміна оригіналу, легкий спосіб обдурити свої смакові рецептори. Та свій організм обманути неможливо: печінка, серце, судини й інші органи страждають від підробок. Так відбувається і з нашою душею: використовуючи фальшиві засоби захисту, ми отруюємо свій внутрішній світ і страждаємо.

Тому захистимо себе й складімо чорний список підробок, які замість того, щоб захищати наші почуття, насправді завдають нам болю.

Жорстокість. Ми вважаємо людину, яка образила нас, боржником, звинувачуючи, засуджуючи й виносячи її вирок. Вона в наших очах – злочинець. І ми не хочемо її слухати й чути, розуміти й шукати пояснення її поведінки. Ми розмовляємо сухо й коротко, усім своїм виглядом наголошуючи: «Ти винен!» Ми робимо висновки швидко, категорично й емоційно, закриваючи від людини свій внутрішній світ. І нам нерідко складно пробачити образи та впустити кривдника в серце хоча б для того, щоб просто вислухати

його. Стаючи запеклими, ми не здатні співпереживати людині. Від нас віє холодом. Жорстокість – підробка під справедливість.

Докори. Ми говоримо: «Чому ти не зробив те або це?!» Здається, запитання справедливе, особливо якщо людина справді не стримала обіцянки, не виконавши своєї роботи. Проте коли докори перетворюються на основний спосіб спілкування, життя стає нестерпним. Це схоже на болісне крапання над головою. Від звуку такого «крапання» можна збожеволіти. Саме таке покарання – крапання на голову води – застосовували в середньовічних в'язницях щодо деяких злочинців. І через певний час маленька крапля сприймалася вже як удар молота. Докори – це перекладання на людину провини (реальної або надуманої) поступово, але безперервно. Це підкреслення чужих помилок – словами, інтонацією, мімікою, частим нагадуванням. Докори – підробка під відчуття власної значущості.

Скандальна поведінка: психологічний тиск, лайка, погрози чи навіть побої. Поводячись так, ми не надто роздумуємо, а просто виливаємо свій негатив на інших. Однак люди звичайно не кричать на тих, хто посідає вище становище. Як правило, ми зриваємося на тих, кого не боїмося втратити: на тих, хто нам байдужий, або на тих, хто стерпить, тобто на дітей, чоловіка, дружину або підлеглих. Скандальна поведінка – це фальшиве відчуття того, що ти впливаєш на ситуацію.

Відчуження. Зовні ми поведимося ввічливо, але приймаємо рішення відгородитися від людини стіною, щоб не відчувати болю, якого вона може завдати. У нашій душі немовби застряє пробка, через яку добрі почуття не можуть пробитися. Вона не дозволяє нам відтанути, відкритися й любити. Відчуження – це підробка під самодостатність.

Усе перераховане вище – це самообман. Наприклад, жорстокість – це завіса, за якою ми приховуємо від усіх своїх справжніх почуттів. Адже вони бувають тривожними: безпорадність, приниження, страх, усвідомлення помилки. Ми закриваємо свою душу «залізною завісою» образ, щоб не відчувати безсилля чи втрати. Нам простіше розлютитися, ніж визнати, що ми когось потребуємо або в чомусь помилилися. Проте нам потрібна допомога, адже в нас таке саме серце, як у всіх, і нам боляче! «Справедлива» злість на кривдників допомагає нам виглядати невразливими у власних очах, але лише на певний час.

А як щодо докорів ближнім? Коли ми найбільше схильні до них? Як правило, коли втрачаємо контроль над ситуацією: руйнуються плани; усе йде не так, як нам хотілося б; не виправдовуються наші очікування; ми перебуваємо під пресом обставин і зобов'язань,

які важко виконати... Над нами ніби нависає невидимий обвинувач, який вселяє думку, що ми ні з чим не справляємося й будемо за це покарані. Дорікаючи іншій людині, ми начебто знімаємо із себе відповідальність за власні промахи. Та якщо людей або ситуацію неможливо змінити, то чи не простіше й чи не чесніше визнати це? Ми боремося з власним страхом не виправдати очікувань, виявляємося гіршими, ніж про нас думали інші й ніж ми самі думали про себе. І в цій боротьбі ми програємо. Спроби самотвердитися за рахунок інших – явний програв. Ми не зміцнюємо зв'язок з людиною, а навпаки, власноруч руйнуємо його, втрачаючи підтримку близьких, якої так потребуємо.

Зі сварками й криком ще складніше. Відомо, що часто кричать люди, які не дозволяють собі плакати. Крик для них – заміник сліз. Вони думають, що той, хто плаче, виглядає слабшим, а той, хто кричить, – сильнішим. Хоч останній може пережити ті самі почуття, що й перший: безпорадність, розгубленість, паніку. Агресія – це замаскований крик про допомогу. От тільки люди далеко не завжди розцінюють це саме так. Вони сприймають підвищений тон як напад і реагують відповідно – «бий або біжи».

Відчуження – також самообман. Боячись помилитися в людині, довірити їй свої почуття й через це стати вразливими, ми зводимо між собою та іншими невидиму стіну формальності. Ми вважаємо, що, «тримаючи дистанцію», убережемо себе від потенційного розчарування й болю. Однак виявляється, що ми позбавляємо себе змоги відчувати задоволення й радість, любити та надіятися.

БЕЗ СТРАХУ ТА ДОКОРУ

Намагаючись захистити своє серце за допомогою підробок, ми лише посилюємо біль. Ми робимо навпаки: вимагаємо замість того, щоб попросити, нападаємо замість того, щоб чесно визнати власні помилки, вдаємо із себе холодних і неприступних замість того, щоб звернутися по допомогу. Ми оточуємо себе стіною озлоблення, і вона стає нашою в'язницею.

Ми спираємося на милицю власної гордості, бо не знаємо надійнішої опори. Однак така опора існує. Це довіра Богам, нашому Творцям. Понад 2000 років тому Він узяв на Себе наші помилки, гріхи та невдачі, померши на хресті заради нашого спасіння. Господь на ділі показав, що ми для Нього важливі. Він воскрес, щоб виправдати нас,

СОНЦЕ ХАЙ НЕ ЗАЙДЕ У ГНІВІ

Заходить там, на видноколі, сонце.
Останній промінь заховавсь в імлі.
Сьогодні, любе сонце, ти заходиш,
А хтось ще в гніві на оцій землі.
Так хочеться останній світлий промінь
Рукою зупинити: «Постривай,
Не поспішай ти у свої оселі,
Допоки не минеться гнів людський».
А людям я не можу не сказати:
«Не поспішайте в гніві до снання,
Бо завтрашній чудовий світлий ранок
Утратите навки навання...
І не соромтесь прощення просити,
Хоч, може, ви й не винні. Все ж таки
Господь вас бачить із Небес одвічних
І вам у боротьбі додасть снаги!»
Порадьмося із совістю і Богом:
Гнів правди Божої ніколи не творив.
До твого серця нині лине голос:
«Відкинь злобу і непотрібний гнів».

Світлана Паньковець

тобто захистити від тиску, провини, приниження, страху – від усього того, що прийшло в наше життя разом із гріхом. І тепер Господь пропонує нам інший шлях: довіритися Йому, прийняти Його захист і підтримку. Ісус, Бог і Володар Усесвіту, наш Творець, сьогодні стоїть біля дверей нашого серця: «Ось Я стою під дверима і стукаю. Якщо хто почує Мій голос і відчинить двері, то Я ввійду до нього і буду вечерею з ним, і він зі Мною» (Об'явл. 3:20).

Господь дасть мир і спокій нашим серцям. Це стан, коли нічого боятися; коли нас люблять і приймають; коли наші помилки й гріхи прощені; коли ми можемо, не соромлячись, попросити про допомогу. Адже все, чого ми соромимося, усе, у чому не хочемо зізнаватися навіть собі, Бог уже знає. І все-таки Він любить нас.

Коли ми приймемо любов Бога до нас, вона зцілить нашу душу, вгамує біль. Ісус сказав: «*Прийдіть до Мене всі втомлені та обтяжені, – і Я заспокою вас!*» (Матв. 11:28). Нам уже не знадобляться картонні щити озлоблення, самовиправдань, агресії, відчуження – усі ці маски, декорації та грим. Любов Бога стане нашим надійним духовним захистом. І ми зможемо не боротися, а просто жити: радіти, любити й бути щасливими!

Кіра Бєсєдова

Благодарение Агнцу

Когда звезда последняя погаснет,
Земля и все дела на ней сгорят
И лягнет бездна ненасытной пастью,
Отец и Сын опять проговорят.

И Божий Дух, как яркая комета,
Над тьмой взвоется, как когда-то встарь,
И новая появится планета,
А на престол взойдет Спаситель-Царь.

И скажет Он, сидящий на престоле:
«Отныне Я все новое творю...
Я Альфа и Омега, верный в слове...
"Свершилось!" — ныне снова говорю».

Исчезнет дьявол навсегда, навеки,
Не будет зла, что мы терпели с ним.
И с новым именем святые человеки,
Воспев, войдут в святой Иерусалим.

Там воды жизни светлою рекою
Чрез новый город понесут всем мир,
И Агнец Божий Сам Своей рукою
Невесту поведет на брачный пир.

И древо жизни, что когда-то было
Источником бессмертия в раю,
Двенадцать раз в году плоды обильно
Даст, чтобы исцелять спасенный люд.

Ни смерти и ни зла уже не будет,
Сам Агнец слезы нам с очей отрет.
И каждый горе там свое забудет,
В блаженстве вечном с Богом заживет.

Как можно при таких обетованиях
Не пасть к ногам Того, Кто мог их дать?
И с ангелами вместе с ликованием
Не восклицать, а может быть, звать:

«Достоин Агнец закланный, воскресший
От нас принять все, что под небом есть:
Благословенье, славу, силу, крепость,
Благодарение, хвалу и честь!»

Вера Кушнир

Любовь Христа

Не трать напрасно время золотое,
Уже идет на новый круг Земля.
Запомни одно правило простое,
Что изменится нам без Господа нельзя.

Христова вера двери открывает
И проливает Божью благодать,
Ведь если любишь, то всегда прощаешь
И никогда не станешь осуждать.

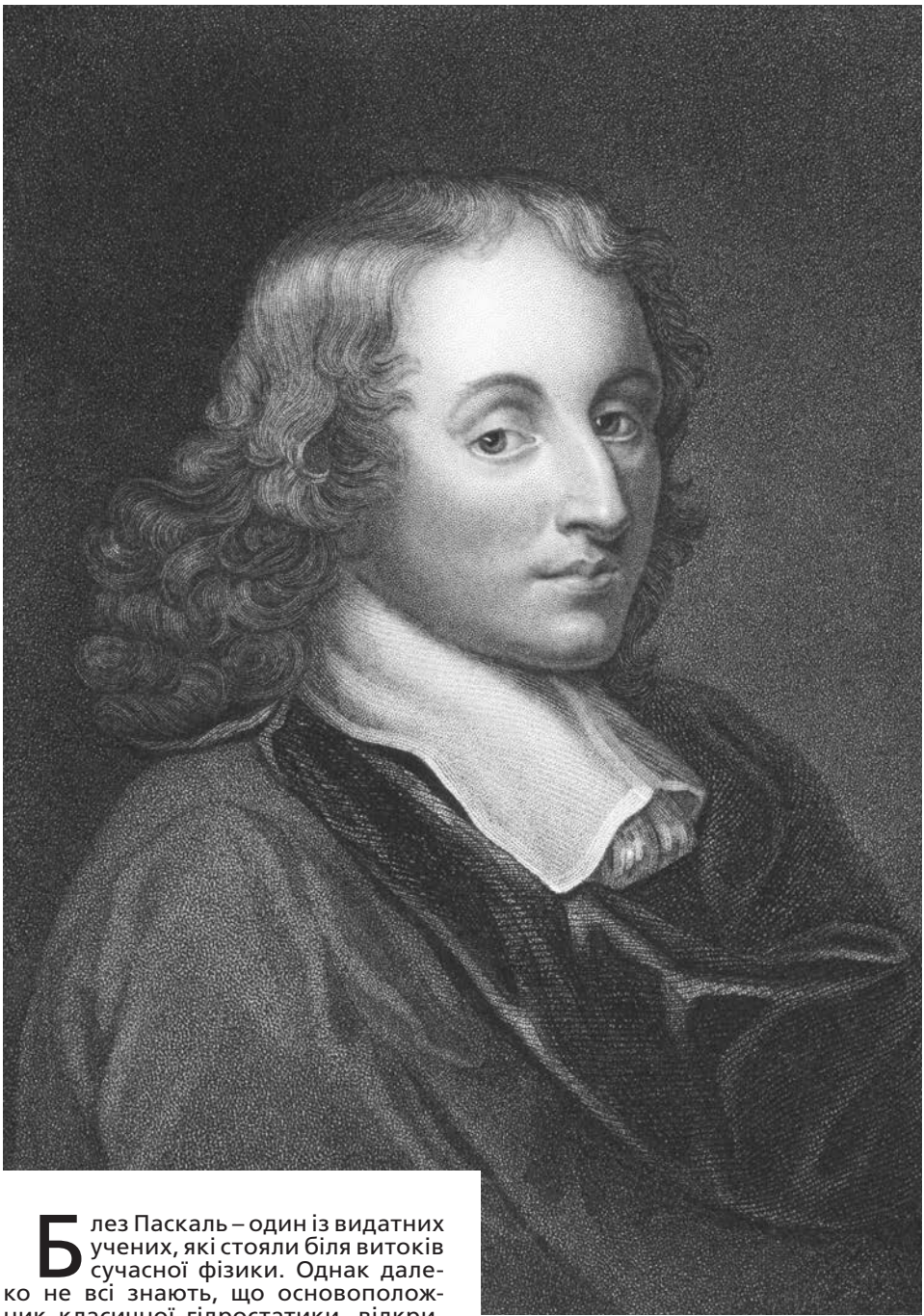
Любовь и истина – они не разделимы,
Ты только правдою всегда, мой друг, гори,
Чтоб были мы с Иисусом все едины,
Свое ты сердце Богу подари.

Любовь есть совокупность совершенства,
Любовь – отрада для твоей души,
Она фундамент радости, блаженства,
В молитве к Богу ты любви проси.

Зинаида Белова

БЛЕЗ ПАСКАЛЬ

Блез Паскаль – один із видатних учених, які стояли біля витоків сучасної фізики. Однак далеко не всі знають, що основоположник класичної гідростатики, відкривач принципу дії гідравлічного преса, відомий винахідник і математик був глибоко віруючою людиною.

Блез Паскаль народився у французькій провінції Овернь, де його батько Етьєн купив собі посаду президента податкової палати, інакше кажучи, податкового управління. Купівля посад у Франції XVII століття була звичним явищем. Пізніше сім'я перебралася до Парижа, де батько був постійним членом гуртка математиків і фізиків, на основі якого згодом була утворена Паризька академія наук. На той час хлопчик став напівсиротою: через два роки після появи на світ Блеза його мати померла під час чергових пологів, народивши дівчинку. Старша сестра Жильберта пізніше стала першим біографом свого геніального брата.

Паскаль був вундеркіндом, і від посилених занять страждало його слабе від народження здоров'я. Його батько дотримувався принципу, за яким складність предмета мала відповідати розумовим здібностям дитини. У будинку постійно велися бесіди про питання математики, і Блез просив батька познайомити його із цим предметом. Одного разу на запитання 12-річного сина про те, що таке геометрія, Етьєн коротко відповів, що це спосіб креслити правильні фігури й знаходити між ними пропорції, і заборонив хлопцеві будь-які дослідження в цій галузі.

Однак Блез, залишаючись сам на сам, креслив вуглиною на підлозі різні фігури й вивчав їх. Не знаючи геометричних термінів, він називав лінію «паличкою», а окружність – «кільцем». Коли батько випадково застав Блеза за одним з таких самостійних уроків, він був приголомшений: хлопчик, який не знав навіть назв фігур, самостійно довів 32-гу теорему Евкліда про суму кутів трикутника.

Паскаль вирізнявся видатними здібностями в усьому, чому б він себе не присвятив: фізиці, гідростатиці,

гідродинаміці, математиці, статистиці, винаходам, логіці, полеміці, філософії та прозі. Ми говоримо про тиск Паскаля, принцип Паскаля й навіть комп'ютерну мову Паскаль. Науковці, що працюють з обчислювальною технікою, пам'ятають ще калькулятор Паскаля – перший механічний калькулятор, винайдений цим ученим. Математики говорять про трикутник Паскаля. А дослідники історії літератури називають Паскаля батьком французької прози.

Ще не досягнувши 17-річного віку, Паскаль опублікував свою роботу з геометрії, яка здивувала навіть Декарта. Уже за рік юнак винайшов першу рахункову машину – «колесо Паскаля». Його батько на той час обіймав посаду інтенданта Нормандії, тому йому був необхідний обчислювальний пристрій, щоб швидше закінчити виснажливі розрахунки податків і мит.

Далі відбулися відкриття, про які з підручника фізики знає кожен школяр. Біографи Паскаля зазначали, що він був близький до відкриття теорії нескінченно малих величин, тобто диференціального й інтегрального числення. Крім науки, юнака захоплювала філософія. Сильне враження на його сприйнятливую натуру справив холодний скептицизм «Проб» Мішеля де Монтеня. «Серце відкриває Бога, а не розум», – написав пізніше Паскаль.

Блез Паскаль ясними й неспростовними доказами намагався довести безбожникам усю згубність їхніх поглядів. Так світ побачив простий і витончений аргумент, відомий як парі Паскаля, покликаний показати атеїстам неспроможність їхніх доказів. Учений написав свою працю крізь призму улюбленої математики. У відомому фрагменті парі Паскаль доводить необхідність віри в Бога за допомогою теорії ймовірності. Він пропонує міркувати так: віруюча людина, жертвуючи деякою частиною

земних благ, сподівається здобути вічність, тобто, поставивши на кін певну суму, отримує шанс на нескінченний «виграш». Атеїст, хоч і залишає собі те, чим жертвує віруючий, має нульовий шанс, щоб «виграти» вічність. Тому краще зробити ставку на існування Бога, ніж на атеїзм. Безглуздо не ризикувати скінченними величинами, якщо можна отримати нескінченні.

Однак для самого Паскаля не існувало жодного парі. Для нього питання віри було вирішене завдяки «логіці серця». Одного разу після проведення в молитві часу або після богослужіння (він ніколи нікому не говорив, що саме це було) Паскаль відчув таку близькість із Богом, таку радість завдяки Його благодаті та спасінню, таку впевненість у необхідності цілковитої довіри Йому, що швидко написав на клаптиковій паперу свої відчуття. Потім він зашив його у внутрішній кишені свого сюртука, щоб ці слова завжди були біля серця.

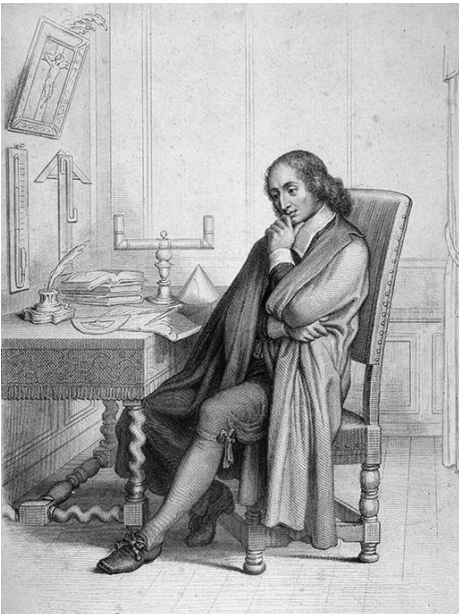
Найвідоміша робота Паскаля навіть не мала назви й не була закінчена. Імовірно, у 30 років він почав працювати над «Апологетикою [захистом] християнської релігії», але, на жаль, після його смерті було знайдено лише купу паперів, які потім вийшли друком під назвою «Думки». Проте Паскаль залишив достатньо матеріалу, який змушує віруючих і невіруючих роздумувати про природу людини, гріх, страждання, невір'я, філософію, фальшиву релігію, Ісуса Христа, Святе Письмо.

Насамкінець хотілося б навести кілька цитат:

«Доводити істини християнської віри можна двома способами: вдаючись або до доводів розуму, або до безумовної вищості Творця, Котрий проголошує ці істини. Другий спосіб відкидають, у хід пускають тільки перший. Не кажуть: „Вірити треба тому, що так сказано у Святому Письмі, а воно сповнене Духа Божого“. Ні, стверджують, що вірити треба такому-то розумному доводу; однак ці докази мало чого варті, бо людський розум можна з легкістю схилити на будь-який бік» (Блез Паскаль. Думки, № 814).

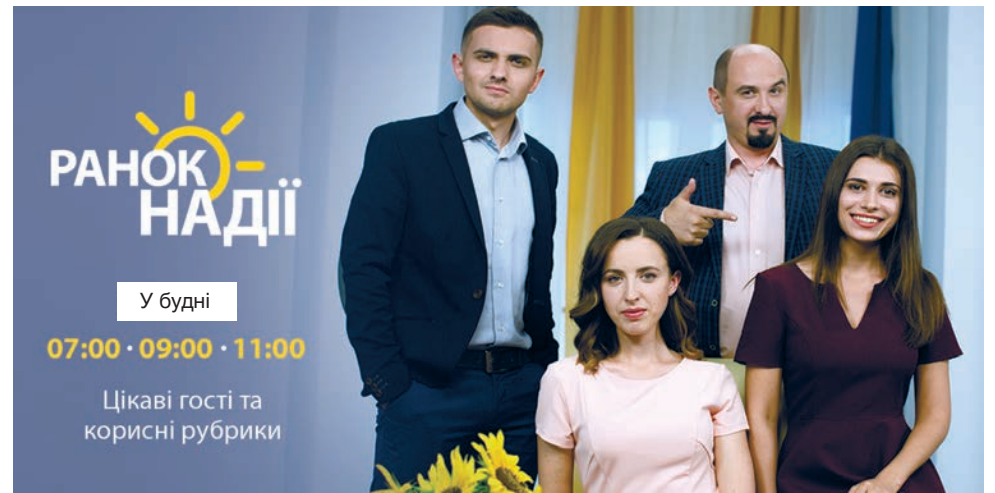
«Пізнати Бога ми можемо тільки через Ісуса Христа. Без цього Посередника спільність із Господом для нас неможлива. Люди, які претендують на те, що пізнали Бога, і прагнуть довести Його буття, водночас замовчуючи про Ісуса Христа, жодних переконливих доказів навести не можуть. А ось доводячи буття Ісуса Христа, ми можемо посилатися на пророцтва – докази вагомі й незаперечні. І оскільки ці пророцтва здійснилися, а істина, у них закладена, підтверджена подіями, то не повірити їм неможливо. А отже, неможливо не повірити ї у Божественність Ісуса Христа. У Ньому й через Нього ми пізнаємо Бога» (Блез Паскаль. Думки, № 730).

«Ісус Христос – Бог, до Котрого наближаються, не відчуваючи гордості, перед обличчям Котрого впокорюються, не відчуваючи відчаю» (Блез Паскаль. Думки, № 678).

ТВ-програма на ЧЕРВЕНЬ (3.06 – 09.06)*

HOPE.UA

НЕДІЛЯ 3 червня

07:00 Біблія продовжує говорити
07:30 2Я - одне життя
08:30 Дорогами християнства
09:10 Сложных текстов нет
09:30 Є проблема
10:00 Малюваки
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 2Я - одне життя
12:00 Богослужіння
13:20 Притчи Рабби Иисуса
14:00 ЛоМастер
15:00 В гостях у Добрячка (сурдо)
15:20 Біблія продовжує говорити (сурдо)
16:00 Є проблема
16:30 Медреформа: реалії
17:50 Сложных текстов нет
18:10 Вопрос служителю Церкви
18:30 ...є Любов
19:00 Диагноз: здоровье
19:30 Інша сторона
20:30 Рожеві окуляри
21:00 Вісті Надії: тиждень
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 Удивительные факты
23:00 Грани музики
23:40 Філософський камінь
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Реформація.500

ПОНЕДІЛОК 4 червня

07:00 Ранок Надії
07:00 Ранок Надії
08:00 2Я - одне життя
09:00 Ранок Надії
10:00 Реформація.500
10:30 Сила одного
11:00 Ранок Надії
12:00 ...є Любов
12:30 Біблія продовжує говорити
13:00 Сложных текстов нет
13:20 Вісті Надії: тиждень
14:00 Малюваки
14:20 ДЖЕМ
15:20 Інша сторона (сурдо)
16:00 Удивительные факты
17:00 Так промовляє Біблія
17:40 Сложных текстов нет
18:00 Реформація.500

18:30 Мозаїка батьківства
19:00 Так чи Інакше
20:00 Познаем истину
20:50 Пригоди Марка
21:00 Інша сторона
21:40 Рожеві окуляри
22:00 В контексті
23:00 Дорогами християнства
23:40 Вопрос служителю Церкви
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Грани музики

ВІВТОРОК 5 червня

07:00 Ранок Надії
08:00 Познаем истину
09:00 Ранок Надії
10:20 Дорогами християнства
11:00 Ранок Надії
12:00 Реформація.500
12:30 Сила одного
13:00 Є проблема
13:30 В гостях у Клиффа Гольдштейна
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 Інша сторона
15:00 2Я - одне життя (сурдо)
16:00 Вісті Надії: тиждень
16:40 В контексті
17:40 Дорогами християнства
18:20 Так промовляє Біблія
19:20 Рожеві окуляри
19:30 Помолитесь за меня LIVE

20:20 Є проблема
20:50 Вечірні історії
21:00 2Я - одне життя
22:00 ...є Любов
22:30 Біблія продовжує говорити
23:00 Помолитесь за меня
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Сила одного

СЕРЕДА 6 червня

07:00 Ранок Надії
08:00 В контексті
09:00 Ранок Надії
10:00 Помолитесь за меня
11:00 Ранок Надії
12:00 Так промовляє Біблія
12:30 ДЖЕМ

13:30 ПроФіTime
14:00 ЧП+
14:10 Народ Библии: вчера, сегодня, завтра
14:50 Рожеві окуляри
15:10 Вопрос служителю Церкви (сурдо)
15:30 ...є Любов (сурдо)
16:00 Помолитесь за меня
16:50 Сила одного
17:20 Вісті Надії: тиждень
18:00 В контексті
19:00 ЧП+
19:10 Філософський камінь
19:30 Счастье вопреки всему
20:20 Біблія продовжує говорити
20:50 Пригоди Марка
21:00 Дорогами християнства
21:40 Мозаїка батьківства
22:00 ДЖЕМ
23:00 Счастье вопреки всему
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Непростое состояние

ЧЕТВЕР 7 червня

7:00 Ранок Надії
08:20 Дорогами християнства
09:00 Ранок Надії
10:00 Інша сторона
10:40 Мозаїка батьківства
11:00 Ранок Надії
12:00 Притчи Рабби Иисуса
13:00 Біблія продовжує говорити
13:30 Малюваки
14:00 В контексті
15:00 Є проблема (сурдо)
15:30 Сложных текстов нет (сурдо)
16:00 Вісті Надії: тиждень
16:40 Мозаїка батьківства
17:00 ...є Любов
17:30 Притчи Рабби Иисуса
18:10 Інша сторона
19:00 Медреформа: реалії LIVE
20:30 Є проблема
21:10 Так промовляє Біблія
22:00 Удивительные факты
23:00 Медреформа: реалії
00:30 Біблія, як вона є
01:00 Вопрос служителю Церкви

П'ЯТНИЦЯ 8 червня

07:00 Ранок Надії
08:00 Притчи Рабби Иисуса
08:40 Біблія свідчить
09:00 Ранок Надії
10:00 Так чи Інакше
11:00 Ранок Надії
12:00 Медреформа: реалії
13:30 Так промовляє Біблія
14:00 В гостях у Добрячка
14:20 2Я - одне життя
15:10 Познаем истину (сурдо)
16:00 ДЖЕМ
17:00 В контексті
18:00 Грани музики
18:40 Інша сторона
19:30 Суботній вечір
20:20 Реформація.500
20:50 Пригоди Марка
21:00 Сложных текстов нет
21:20 2Я - одне життя
22:10 Познаем истину
23:00 Суботній вечір
00:00 Біблія, як вона є
00:30 В контексті

СУБОТА 9 червня

07:00 2Я - одне життя
08:00 В контексті
09:00 Музична скринька
10:00 Познаем истину
10:50 Притчи Рабби Иисуса
11:30 Богослужіння LIVE
13:00 Суботній вечір
14:00 В контексті
15:00 Богослужіння
16:15 Сложных текстов нет
16:30 Інша сторона
17:20 ...є Любов
18:00 Так промовляє Біблія
18:40 Грани музики
19:30 Дорогами християнства
20:10 Сила одного
21:00 Є проблема
21:30 Притчи Рабби Иисуса
22:10 Вісті Надії: тиждень
22:50 Інша сторона
23:30 Непростое состояние
00:00 Біблія, як вона є
00:30 Реформація.500

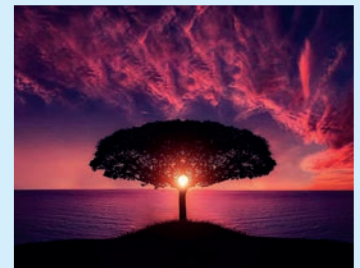
АКЦІЯ: всі диски по 10 грн.

Адвентисты

Документальний фільм режисера Мартіна Доблмайера. Удостоєний премії «Габріель» – однієї з основних медіанагород за «погляд, спрямований на цінності суспільства і людства».

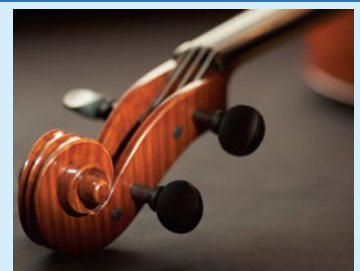
1 DVD// Мова: рос.

День Седьмой

У цій захопливій серії фільмів висвітлюється багатовікова історія боротьби проти суботи – біблійного дня поклоніння. Перед вами відкриваються факти, що мали місце в різний час і зібрані з усіх куточків планети.

3 DVD // Мова рос.

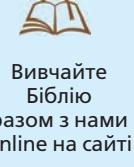
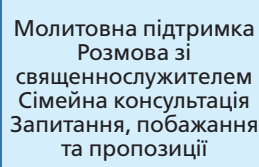
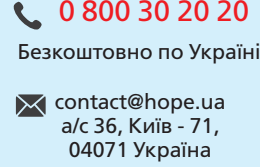
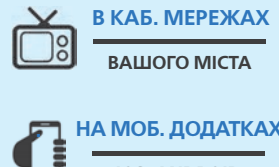

Музична колекція

Від класичних творів у виконанні оркестру до музичних композицій сучасності, від хорового співу до сольного виконання. Барвиста колекція музичних творів зі супутникової програми «Біблія продовжує говорити» (м. Луцьк)

2 DVD // Мова рос.

Замовити диски ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресою: zakaz@hope.ua; а/с 36, Київ - 71, 04071 Україна

*Можливі зміни. Актуальна програма на сайті hope.ua. Телеканал залишає за собою право внесення змін до телепрограми.

ВАРЕННЯ

Бувають такі моменти, коли ти чуєш одне слово чи вислів – і вмиль усвідомлюєш важливу істину. Так було й у моєму житті.

Багато свого часу я проводжу з дітьми. І не тільки тому, що своїх у мене троє. Я працюю з підлітками в дитячому таборі. Це складна, але дуже цікава робота. Цікава тим, що ти спостерігаєш, як діти, опинившись у таборі без батьків, починають будувати своє дитяче суспільство. А складна тим, що ми, як викладачі, маємо спрямувати їхні прагнення, інтереси та поривання в потрібне русло, зацікавити розумним, добрим, вічним. Діти завжди живуть своїм цікавим і активним дитячим життям. Іноді від цього життя дуже втомлюєшся, але я завжди згадую літній період з усмішкою.

У наш міжнародний табір приїжджає хлопчик на ім'я Тихон. Йому вісім років, він сирота. Я веду курс журналістики, і Тихон щоразу йде на мої заняття, вважаючи себе блискучим журналістом. Він маленький, мені з ним важко. Тихон ще не вміє правильно писати, проте в нього є старенький комп'ютер.

Вечір. Ми з викладачами намагаємося обговорити плани на наступний день. Завтра – безліч заходів, а нам ще треба встигнути хоча б кілька годин відпочити. Приходить Тихон і каже: «Аню (ми всі називаємо одне одного на ім'я), я не можу заснути!» Я буркочу, проводжаючи його до кімнати: «Ти навряд чи зможеш заснути, бігаючи поверхами. Найкращий спосіб – це хоча б лягти. Я знаю: це перевірено!» Зайшовши до його кімнати, я розумію, що заснути йому просто ніде. На його ліжку борються за місце під сонцем комп'ютер, телефон, туалетний папір і мокрі рушники. Я прибираю їх, і він одразу поринає в сон, не встигнувши навіть закінчити речення про те, що його мучить безсоння. Та раптом кризь сон Тихон каже мені: «Мама перед смертю завжди говорила мені, що Бог усе бачить». Я питаю: «Це ти до чого?» Тихон відповідає: «У мене в тумбочці стоїть ціла банка варення. Ти можеш узяти». «А навіщо тобі варення в тумбочці?» – дивуюся я. «Аню, я просто дуже люблю варення. Я завжди намагався поцупити із сусідського підвалу баночку, щоб потім з'їсти його за диваном. Я казав собі: Бог же не бачить, коли ти їси варення за диваном... Раптом тобі захочеться його взяти, поки я сплю й не бачу. Тому бери, я дозволяю...»

Я сиджу біля його ліжка і з радістю слухаю, як рівно він дихає уві сні. Проте я вражена однією думкою: «Господи! Як часто у своєму дорослому житті я "їм це варення за диваном", сподіваючись на те, що Ти не бачиш!»

Анна Леонтєва

«ВІДРО» ВИХОВАННЯ

Які погодні дні за вікном! Закінчилася навчальна метушня. Не потрібно мотивувати дітей робити уроки, дотримуватися суворого розкладу, відволікати розвивальними іграми від блакитних екранів... Виховання дітей улітку – легкий процес.

Мені завжди пригадується дитинство. Нас із сестрою на літо відправляли до бабусі на дачу, і основним засобом виховання в неї було... відро. Колишні інженери, а тепер – пенсіонери, бабуся з дідусем поринули в сільське господарство з усією професійною скрупульозністю. Тому між прополюванням ідеальних грядок, доглядом «з науковим підходом» за курми, деревами й кущами найдоступнішим виховним методом була праця.

Уранці в нас, дітей, було завдання принести відро води, яке ми наповнювали, збігавши раз або двічі до «бочки» в центрі дачного селища, де був ставок з пугловками. У ті часи необхідність відпустити молодшого школяра самого за два квартали не викликала побоювань.

Наступним було відро бур'янів, яке треба було здати, щоб отримати дозвіл на прогулянку із сусідськими дітьми. Ось тут метод трудового виховання виявився не зовсім ефективним. Щоб швидше звільнитися, ми наповнювали відро лободом та «повзучою» травою зі слабкою кореневою системою, проте рясною зеленню. Вони росли не так на грядках, як вздовж паркана. Тому користі від нашого «прополювання» для рослин було мало, зате відро наповнювалося за лічені хвилини...

Однак спроби вирости «халтурниками» ефективно припиняв дідусь, у якого був (як я тепер розумію) неймовірний педагогічний талант. Він, здається, ніколи не підвищував голос, зате вмів влучно добирати слова – просту або іронічну характеристику нашої поведінки. Дідусь міг просто сказати, що найменше гідні поваги «ледарі та хитруни», – і відро починало наповнюватися зовсім по-іншому, проте лише на певний час, звичайно. Або він начебто випадково говорив, що людина, яка поважає себе, не дивитиметься серіали. І ми переставали крадькома бігати до сусідського телевізора.

Загалом виховання відром здавалося мені не дуже дієвим. Однак минуло багато років, у мене з'явилися власні діти, і ми з ними почали проводити літо в сільській місцевості. І в них звідкись з'явився несподіваний інтерес до сіяння й прополювання. Навіть чоловік тривалий час не міг повірити, що я вже другий місяць займаюся городом. І хоч на нашій ділянці поки «колосяться» пірії і кульбаба, я згадую бабусині відра з усмішкою та вдячністю.

А щодо виховання власних дітей, то мені літо подобається саме тим, що дає привід для змін у стосунках з ними, особливо після весняної педагогічної кризи. Не знаю, чи в усіх вона буває, але ось у нашій родині спостерігається вже другий рік поспіль. Хоч наша старша дитина у вересні піде тільки в перший клас.

Літо трохи лякає тим, що зводить нанівець так важко налагоджену «педагогічну систему», у якій ти точно знаєш: якщо підійматиме до восьмій, то до відвідування басейну ти ще встигнеш пограти з дитиною на піаніно. А якщо ви прокинетесь о дев'ятій, то вже нічого не встигнете. Однак навесні система починає давати збій: усі втомилася, піаніно набридло, і навіть чарівне слово «басейн» більше не викликає ентузіазму й готовності одягатися без примх. А мамі хочеться чаю – і жодних занять. А ще щоб калюжі дорогою до парку висохли, а гумові чоботи закривали дітей по шию. А тому починаються сварки, і навіть читання перед сном часом скасовується з «педагогічних міркувань», а насправді – через банальну ліню: «Сил моїх з ними більше немає!»

Однак улітку зникає головний чинник, який нервує маму, – поспіх. Не потрібно поспішати на заняття, несоромно спізнюватися на малювання, тому що цілих три місяці можна малювати вдома. Не треба думати, хто забере дитину та як встигнути всюди. Тому з'являється хороший шанс «переформатувати» спілкування з дітьми. Замість «швидше одягай колготки!» можна поговорити про види дерев і гриби. Замість «ти зібрала портфель?» запитати, які квіти посадити за вікном.

Можна просто трохи перепочити. Прийти до лісу або парку, сісти на покривало й чекати, хто знайде найбільшу шишку, гарний гриб чи довгий жолудь. Є час набратися сил перед стартом наступного навчального року. Адже якщо панічно намагатися й улітку зберегти колишній розпорядок дня будь-якою ціною, то коли тоді жити?

Звичайно, батьки школярів не розуміють такої легковажності. У них – завдання на літо, читацький щоденник, список літератури... Проте сил на навчальні подвиги залишиться значно більше, якщо не ставити їх на перше місце, а зробити формою дозвілля тоді, коли складно знайти інше заняття: коли за вікном дощ або неймовірна спека.

Не треба боятися трохи послабити контроль. Чому нас має засмучувати те, що діти іноді відпочивають і радіють? А щодо привчання до праці, то влітку воно проходить ефективно, просто й природно. Можна дати малечі пакетик гороху або настурції – і дозволити швидко дитині побачити наслідки своєї дії чи бездіяльності. Полив – і дивися, як розквітають бутони, не полив – усе зав'яло.

Жителям міста, прикутим до асфальту на все літо, теж не варто засмучуватися. Такі садові розваги можна організувати й у місті. Зараз активно відроджується традиція насаджувати біля під'їздів квітники та клумби. А одна моя знайома знайшла іншу міську літню розвагу з виховним ефектом: уранці вона водила дітей у парк, узавши килимок, продукти та вологі серветки, а ще – мішок і рукавички. Знайшовши чергове місце для пікніка, діти спочатку збирали сміття зі ще більшим завзяттям, ніж під час вечірнього прибирання в дитячій. А в дитячій і прибирати майже не доводилося, адже день здебільшого минав на свіжому повітрі.

Хочеться сподіватися, що влітку в кожній мамі буде змога на деякий час вийти з образу пильного наглядача, ідеального тайм-менеджера та зразкового педагога і стати просто мамою. Ні, навіть просто людиною, яка радіє теплом повітря, світлу, дитячому сміху та відпочинку, насолоджуючись дарами нашого Небесного Отця.

Олена Фетисова

НАРОДЖЕНІ ЛІТАТИ

Небесна стихія... Яку велику роль відіграє вона для нас, землян! Бездонна блакить погожого осіннього дня або чорна безодня зимової ночі, підсвічена безліччю зірок. Незрозуміле й загадкове прагнення людини до цих безкраїх просторів. У чому їхній секрет?

Протягом свого існування люди на постійно намагалися здійнятися над землею. Хоч і любить вона її, вдячна їй за гостинність, але все ж погляд свій звертає вгору. У кожному народі був свій Ікар, готовий ризикнути життям, аби насолодитися польотом (Ікар – у давньогрецькій міфології син винахідника Дедала та рабині Навкрати. Щоб урятуватися з острова Крит від роздратованого царя Міноса, Дедал зробив для себе й сина воскові крила). Однак слов'янські, грецькі та інші Ікари зазвичай закінчували однаково: стрімко й без права на помилку. Та численні експерименти все ж мали успіх.

Сьогодні людина долає простори Всесвіту, хоч і не як птах, а скоріше як здобич в утробі сталевого орла. І нікого вже не здивуєш перельотом на сучасному авіалайнері навколо земної кулі. Однак це не той політ, про який мріє кожен хлопчик, піднявшись на найвищу вершину у своєму дворі. Простягнувши руки догори й широко розплющивши очі назустріч хмарам, ми готові здійнятися в небеса...

І тільки вночі мрія може хоча б частково здійснитися. Згадаймо своє

дитинство: нерідко уві сні ми літали! Нам говорили, що це ознака росту організму. Та з роками такі сновидіння рідшали. І чим далі, тим гірше. Тепер наші сні схожі на чорну діру: ми засинаємо, але, прокинувшись уранці, нічого не можемо пригадати. Річ, однак, не в рості, а в кількості проблем, з якими ми стикаємося в житті. Саме турботи й метушня важким тягарем лягають на нашу психіку, не залишаючи місця для вільного польоту. Та іноді дитячі сні прориваються крізь заповнені проблемами буденності доросле життя. І знову ми відчуваємо невимовне захоплення, змішане зі страхом: я лечу! Залишаючи внизу друзів і ворогів, я лечу, не замислюючись, як це відбувається за законами фізики, а просто насолоджуючись польотом.

Як же все це розцінювати? Існує давня й водночас сучасна Книга – Біблія. У ній розповідається про таємничу подію, яка ще має відбутися. Одного разу з Небес прозвучить голос Бога, Котрий покличе до Себе тих, чий серця належать Йому. Коли це станеться, віруючі зміняться до невпізнання й без допомоги будь-яких літальних апаратів здіймуться в Небеса.

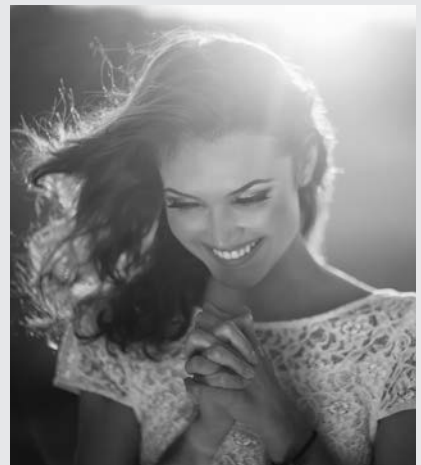
Ось що пише про це апостол Павло: «Адже Сам Господь з наказом, при

голосі архангела і при Божій сурмі, зійде з неба, – і першими воскреснуть померлі в Христі. Потім ми, що живемо, які залишимося, разом з ними будемо підхоплені на хмари, на зустріч з Господом у повітрі, – і так завжди будемо з Господом» (1 Сол. 4:16, 17).

Ось так просто, як уві сні: відштовхнемося ногами від землі й полетимо! Можливо, саме цього чудового дару жадає серце кожної людини, згадуючи про нього в мріях і снах. Ми сумуємо за здатністю літати, яку одного разу отримають ті, хто почує заклик Ісуса Христа, ті, хто вже зараз посеред шуму й метушні буднів прагне почути тихий голос Божий, вивчаючи Біблію, спілкуючись із Ним у молитві...

Господь звертається до нас саме зараз. Чи хочете ви стати одним із тих щасливців, хто одного разу, відірвавшись від землі, попри силу тяжіння, полине туди, де пробуває любов і вічна радість? Присвятімо ж себе Небу, щоб воно прийняло нас до себе в належний час. Чи не підказує вам ваше серце, що ви народжені літати?

Сергій Гришук

МОЕ УТРО

Встречаю на коленях новый день...
Пошли, Господь, мне Духа благодати,
Чтобы в часы моих дневных занятий
Тебя не заслоняла мира тень.

И на престоле сердца моего
Ты царствуй и владей единовластно!
Чтоб труд мой пред Тобой был
не напрасным,
Молю, пошли мне Духа Своего.

Хочу, чтобы жила во мне любовь!
Любовь Твоя, Твой мир, Твое терпенье!
Чтоб я служила ближним во спасенье,
Училась понимать чужую боль.

Чтоб не осталось ничего от «я»,
Чтобы с Твоей моя сливалась воля!
И я была крупинкой доброй соли,
...Благословенья просит дщерь Твоя!

Как хорошо, Иисус мой, в ранний час
Побывать с Тобой вдвоем.
Уже светает...

Я на коленях новый день встречаю.
И в сердце с Неба радость пролилась!

Валентина Бабич

ЛІТНІЙ ЗАПАС

Літо... Час запасатися теплом, приємними спогадами й моментами, які зігріватимуть наші серця дощової осені та морозної зими.

Довгоочікувана літня пора пестить нас обіймами теплого вітру, вабить вечірньою прохолодою, морським бризом. Улітку ми їмо більше фруктів і овочів, більше гуляємо, більше насолоджуємося життям.

Так хочеться, щоб усе життя було схоже на теплий літній день, коли світить сонце, співають птахи, хлюпочуть ласкаві хвилі. Проте життя наповнене контрастами, і в ньому є як білі, так і чорні смуги. Саме ці контрасти навчають нас помічати й цінувати щасливі та прекрасні моменти. Шкода, що багато людей позбавляє себе цієї надії. Вони забувають про те, що щастя також вимагає вольових зусиль, і легко піддаються негативу та смутку.

Однак це позиція слабкості. А позиція духовно сильної людини – це ще один крок уперед, незважаючи на невдачу. Це виховання в собі духу вдячності, любові до життя. Це усмішка, правильний вчинок, допомога ближньому. Така людина помічає красу життя, дякує Господу за можливість любити, діяти й вірити.

Зараз, коли літо тішить нас теплом і рясними дарами природи, саме час запасатися позитивними емоціями та зміцнювати опірність до зневіри й негативу. Нехай у кожного з нас виробиться імунітет до смутку й депресії, до злості й розпачу. Нехай літо залишить у душі кожного з нас сонячне світло надії, тепло любові та щастя.

Запасайтесь прекрасними митями, хорошими спогадами, новими

зустрічами... Намагайтеся зробити все для того, щоб наповнити своє життя радістю, щирістю, надією, любов'ю! Гуляйте під дощем і під сонцем, у лісі й у місті, подорожуйте, купайтеся, зустрічайтеся з друзями, насолоджуйтеся смачною здоровою їжею та приємним спілкуванням, отримуйте задоволення від усього, що робите.

Пам'ятайте: людина – багато в чому сама коваль свого настрою. І якою б темною й довгою не була ніч, рано чи пізно настане переможний світанок. У Біблії сказано: «О, коли б ти прислухувався до Моїх заповідей, то був би твій спокій, як річка, а твоя справедливість, немов морські хвилі!» (Ісаї 48:18). Живіть з надією, даруйте її іншим, створюйте атмосферу позитиву. А тепло та світло, які ви зберегли у своїй душі, нехай будуть вашими вірними маяками в океані життя. Христос говорить: «Я – Світло для світу! Хто піде за Мною, той не ходитиме в темряві, але матиме Світло життя» (Івана 8:12).

Щасливі дні, які дарує нам літо, – це щедрі подарунки Творця, доступні для кожної людини. Насолоджуйтеся й запасаються ними!

Світлана Боженкова

КРОВ СПАСИТЕЛЯ

Хто чекає Господа з Небес?
Хто щодня Ісуса виглядає?
Він за грішний світ пішов на хрест,
Вмер за світ, який Його не знає.

По Його щоках стікала кров,
Всі гріхи змиваючи собою.
Кров'ю Він явив Свою любов,
Чим її явили ми з тобою?

Що за кров Спасителя віддам?
Чим за кров віддячити я зможу?
Він – Святий, за всі гріхи страждав,
Більше заплатить ніхто не зможе.

Олена Семиліт

Наберімо в обійми тепла

Наберімо в обійми тепла
І любові, і ніжності, й ласки,
Щоби щира дитяча душа
Дізнавалась не тільки із казки,

Що існує на світі добро,
Що дитяча душа також цінна.
Подаруймо сердечне тепло,
На яке так чекає дитина.

Бережімо ми своїх дітей
Від ненависті, зла і свавілля.
Хай крізь тьму непроглядну ночей
За дітей лине в небо моління,

Щоб здоровими дітки росли,
Щоби Бога й людей шанували.
І за них щоби завжди батьки
На колінах у Бога благали.

За дароване кожне дитя
Хай несеться невинна молитва
Уночі й навіть протягом дня,
Нами буде хай виграна битва

Боротьби за майбутнє дітей.
Пам'ятаймо: лише на колінах
У сльозах, що стікають з очей,
Вбережемо ми доньку чи сина.

Не сердімось на діток всерйоз,
Якщо навіть вони провинились,
Не вдаваймось до гніву й погроз,
Щоби сльози дитячі не лились.

Пригорніте до своїх грудей
І почуйте, що каже дитина.
Обнімайте частіше дітей,
Бо так швидко надходить година,

Що дорослими діти стають,
Залишають сімейне гніздечко,
Та й тоді ту любов вони п'ють,
Що дарує батьківське сердечко.

Їм здається, далеко до дна.
Їм здається, будуть безкінечно
Подаватись запаси тепла,
І тому вони чинять невдячно.

І, як свічка, часто батьки
Догорають, а дітям байдуже.
Дорогесенькі доньки й сини,
Я прошу, хай у вас так не буде.

Поки маємо гарний ще час
Пригорнутись до мами і тата,
Хай відчують батьки всі від нас,
Що ми вміємо їх шанувати.

Хай під мирним склепінням небес
Процвітає щасливе дитинство.
Хай прославиться Бог наш чудес
За батьківство і за материнство.

Щоб коли гучний голос сурми
Нас до вічності буде кликати,
«Ось я, Боже, з своїми дітьми!» –
Зміг Ісусові кожен сказати.

Оксана Гудзь

НАСІННЯ

Роберт Льюїс Стівенсон якось сказав: *«Суди про минулий день не за зібраним урожаєм, а за насінням, яке ти посіяв».*

Мудра думка. У такий спосіб ти оцінюєш не миттєвий прибуток, а те, наскільки багато ти вклав у перспективу, у майбутнє. Наприклад, якщо сьогодні в мене росте четверо дітей, це зовсім не привід, розчулено милуватись ними, захоплюватися своєю багатодітністю. Істинний результат – не в самому факті багатодітності. Судити про якість мого батьківства слід за тим, що саме якладаю у своїх дітей сьогодні, скільки часу витрачаю на спілкування з ними, чого їх навчаю, від чого застерігаю. Це і є те насіння, про яке говорить Стівенсон. Моє життя наповнене сенсом лише в тому випадку, якщо я сьогодні роблю добро заради майбутнього, навіть не сподіваючись, що мені обов'язково пощастить побачити результати своєї праці.

Такий підхід не дає загрузнути в нинішньому дні, проганяє зневіру в скрутні часи й не дозволяє спочивати на лаврах у період успіху. Посіяне насіння завжди спрямовуватиме сенс мого життя в майбутнє – туди, де все не так, як сьогодні. Адже життя постійно змінюється. І від того, що я посіяв у юності, залежить якість мого життя в зрілому віці, а від насіння, посіяного в зрілості, залежить моя старість. Святе Письмо також зауважує цей принцип, описуючи співвідношення нинішніх вкладень і майбутніх прибутків:

«Втім, хто сіє скуппо, той скуппо і жатиме, а хто сіє щедро, той і щедро пожне» (2 Кор. 9:6).

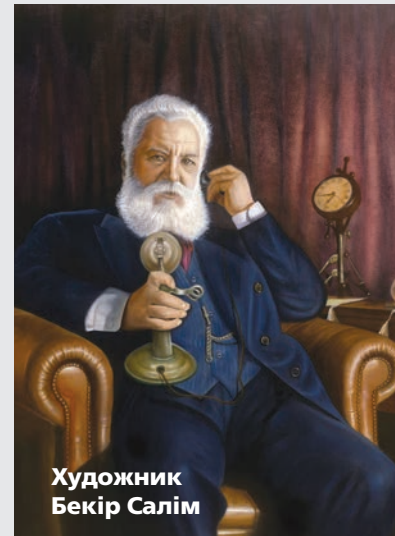
Насінинки добра, посіяні в нашому земному житті, зрештою визначать нашу долю в житті вічному. Бо й сама людина покликана Богом пройти цим життєвим шляхом зерна. Ось як говорить про це апостол Павло: *«Так само й воскресіння мертвих: сіється в тлінні, встає в нетлінні; сіється в неславі, встає в славі; сіється в немочі, встає в силі; сіється тіло душевне, встає тіло духовне»* (1 Кор. 15:42–44).

І справді, чим є християнське життя, якщо не сівбою, не використанням дня нинішнього для придбання вічності? Тільки ось насіння для цього потрібно підбирати ретельно вже сьогодні, щоб не трапилися серед нього бур'яни, здатні заглушити весь майбутній урожай.

«Суди про минулий день за насінням, яке ти посіяв». Це означає, що вже сьогодні нам потрібно самим судити себе за своїми думками, ділами та щоденним вибором. Виявивши бур'яни, необхідно викорчовувати їх негайним покаяттям, не чекаючи, поки Господь дасть оцінку нашому врожаю на Своему суді.

Олександр Ткаченко

Жертвна любов

Художник
Бекір Салім

Олександр Грем Белл – винахідник телефону, цього чудового апарата, що дозволяє нам зв'язатися з людиною з будь-якого куточка світу будь-якої миті. Безумовно, з XIX століття телефон зазнав кардинальних конструктивних змін, стаючи дедалі складнішим і досконалішим, але сам принцип винаходу залишився актуальним.

Мало кому відомо, що спонукало Олександра Белла взятися за винахід телефону. Він дуже любив свою дружину і жив заради неї. Мейбл була його ученицею в школі для глухонімих; вона втратила слух у ранньому дитинстві. Олександр, з одного боку, хотів винайти апарат, який полегшив би її спілкування з людьми, а з іншого – довести батькам Мейбл свою спроможність як нареченого.

Белл прагнув винайти апарат, який перетворював би електричні імпульси в звуки мови і дозволив би глухонімих заговорити. Це йому не вдалося, зате він винайшов телефон, перевернувши уявлення про засоби комунікації та приніс величезну користь мільйонам людей.

Справи, зроблені з любові, ніколи не залишаються марними. Вони завжди мають сенс. Любов творить нове на кожному кроці та робить людей кращими.

Шлюб – найкращий винахід Бога й ідеальна форма відносин для вираження любові. Той, хто любить, живе за Божественним задумом. Господь радіє, бачачи щастя закоханих, тішиться, спостерігаючи за любов'ю подружжя. Коли людина любить, вона насолоджується незрівняним даром, який усе перевершує.

Один із доказів любові в шлюбі – переконаність у тому, що твій чоловік або дружина готовий(а) на все заради вашого щастя та повноцінного життя. Апостол Павло говорить, що любов довго терпить і не шукає свого власного. Той, хто любить, не шукає ні власного задоволення, ні подяки, але прагне зробити так, щоб коханий відчув себе найбільш значущою людиною на землі, а також він висловлює свою любов усіма можливими способами.

Любляча людина готова пройти найдовший шлях, щоб висловити те, що в неї на серці. Вона не порівнює зусилля з результатом, коли йдеться про другу половинку. Любов – це диво, що змінює обох. Любов – це дар Творця, який не дозволяє життю перетворитися на рутину.

Доказ любові – жертвність. Той, хто не готовий віддати всього себе коханій і за необхідності постраждати разом з нею, насправді не любить. Найкращий приклад – це Христос, Котрий віддав за нас Своє життя.

Дитячі спогади залишаються в нашій пам'яті назавжди. І, мабуть, серед найкращих із них – спогади про затишні вечори, коли поруч мама й тато, коли хтось із них читає вголос захопливу дитячу книжку, а ти слухаєш і відтворюєш у своїй уяві все почуте...

Подаруйте своїй дитині радість мати ці спогади. Скористайтеся можливістю придбати нову цікаву дитячу книжку Ольги Бокової «Подорож до країни секретів» видавництва «Джерело життя». Кількість сторінок – 128. Замовляйте у книжкових центрах видавництва або за телефонами:

093-550-09-62;
097-767-72-21;
044-592-81-90.

Також можна замовити книгу за допомогою повідомлення на сторінці «Вечное Сокровище» в соціальній мережі Facebook.

НЕБЕЗПЕКА НА ВОДІ

Знастанням пляжного сезону відпочивальники біля відкритих водойм мають змогу зміцнити своє здоров'я й добре провести час відпустки. З іншого боку, якщо вони нехтують дотриманням елементарних норм безпеки поведінки на воді, то ризикують своїм життям і життям своїх близьких. На велику небезпеку з вини неуважних батьків наражаються діти.

ОЗНАКИ ПОВЕДІНКИ ЛЮДИНИ, ЯКА ТОНЕ:

- тримає голову низько у воді, рот на рівні води, нахилив голову назад і відкриває рота;
- нефокусований погляд, очі скляні й порожні або зовсім заплющені;
- людина перебуває у воді вертикально, без ознак того, що вона підтримує себе за допомогою руху кінцівок;
- дихає часто й поверхнево або хапає ротом повітря;
- намагається плисти в певному напрямку, але не рухається з місця, робить спроби перевернутися на спину;
- силкується вибратися з води, як по мотузній драбині, але рухи майже постійно під водою.

Як правило, тонучи, людина може протриматися у воді до повного занурення в середньому від 20 до 60 секунд. Іноді немає явних ознак того, що людина тоне. Здавалося б, вона просто балансує у воді, дивлячись убік. Якщо є підозри, то поцікавтеся, запитайте, чи все гаразд. Якщо відповіддю будуть мовчання й порожній погляд, у вас може залишатися менше 30 секунд, щоб врятувати її.

ЩО РОБИТИ, ЯКЩО ЛЮДИНА ТОНЕ?

Якщо ви не вмієте плавати або погано плаваєте, то:

- відразу голосно кличте на допомогу: «Людина тоне!»;
- викликайте рятувальників і швидку допомогу;
- киньте рятувальний круг, довгу мотузку з вузлом на кінці або будь-які підручні плавзасоби, наприклад, надувний матрац чи навіть велику порожню пластикову тару з-під води.

Якщо ви добре плаваєте, зніміть одяг та взуття і вплавав дістаньтеся до людини, яка тоне. Заговоріть з нею. Якщо почуєте адекватну відповідь, сміливо підставляйте їй для опори плече й допоможіть допливти до берега. Якщо ж людина панікує, потрібно володіти певними навичками. Підпливати бажано ззаду. Після цього необхідно

перекинути її на спину так, щоб обличчя було на поверхні води, і швидко рухатися до берега. Слід пам'ятати, що в стані паніки людина може вцепитися за свого рятувальника й потягнути його на дно. Якщо це сталося, у деяких випадках навіть застосовують силу. А якщо звільнитися не вдається, досвідчений рятувальник може зробити глибокий вдих і пірнути, тягнучи за собою людину, яку рятує. Вона втрачає опору й розтискає руки. Тоді рятувальник повторює спробу врятувати її.

Якщо людина вже занурилася у воду, не припиняйте спроб знайти її на глибині, а потім повернути до життя. Це можна зробити, якщо вона перебуває у воді не більше шести хвилин.

Людину, яка захлинулася та якій успішно надали першу допомогу, не можна залишати без уваги або самостійно транспортувати. Якщо є змога, необхідно викликати рятувальну службу, оскільки небезпека для життя потерпілого в таких випадках може ще існувати, незважаючи на гарне самопочуття.

ПРАВИЛА БЕЗПЕЧНОГО КУПАННЯ

Щоб уберегти себе, своїх дітей і друзів від небезпеки, рекомендують дотримуватися нескладних правил:

- купатися тільки у встановлених місцях і на обладнаних пляжах;
- не наближатися до водойми в стані алкогольного сп'яніння;
- погрівшись на сонечку, заходити у воду поступово (в окремих випадках можлива рефлекторна зупинка серця через сильні перепади температур);
- не купатися в погану погоду й темний час доби, категорично забороняється купатися в шторм;
- не слід купатися раніше, ніж через годину-півтори після прийому їжі;
- не слід довго купатися в холодній воді, при появі ознобу потрібно негайно вийти на берег;
- не стрибати у воду з непристосованих для цієї мети споруд;
- смертельно небезпечно підпливати до суден та інших рухомих об'єктів;
- не подавати помилкових сигналів лиха;
- якщо ви не вмієте плавати, не слід повністю довіряти надувним матрацам та іншим підручним плавзасобам. По-перше, у будь-який момент вони можуть лопнути. По-друге, течією й вітром вас легко може віднести далеко від берега;
- навіть якщо ваша дитина вже впевнено тримається на воді, у жодному разі навіть на секунду не залишайте її без нагляду;
- контролюйте дотримання дитини елементарної дисципліни (не допускайте грубих ігор на воді: не можна пірнати під людину, яка пливе, тягнути її на дно тощо);
- стежте за іграми дітей навіть на міліні;
- не можна занурювати дитину з головою у воду, якщо вона ще не звикла купатися.

Бережіть себе та своїх дітей! Гарного й безпечного вам літнього відпочинку!

СУНИЦЯ

Суницю лісову ще називають поземкою, ягідником. Цю рослину високо цінують як полівітамінний засіб при авітамінозах і порушенні обміну речовин, при цукровому діабеті, ожирінні, фурункульозі, зобі та рахіті. У вигляді кашки, нанесеної тонким шаром на марлю, її використовують як примочки до ділянок, уражених екземою, дрібних ран.

Як лікарська рослина, суниця згадується в літературі XIII століття. Лікарською сировиною є плоди та листя суниці лісової. Плоди збирають у червні – липні; уранці, коли зійде роса, або в кінці дня. Рослина має протизапальну, ранозагоювальну, потогінну, сечогінну, кровоспинну дію. Вона регулює обмін речовин, чинить протисклеротичну дію, покращує склад крові.

Крім того, біологічно активні речовини суниці уповільнюють ритм і посилюють амплітуду серцевих скорочень, розширюють кровоносні судини, підвищують тонус і посилюють скорочення матки.

У ягодах суниці знайдена велика кількість яблучної, лимонної, хінної та інших органічних кислот, різних вітамінів, вуглеводів, дубильних речовин, ефірної олії, фітонцидів.

Ягоди суниці корисні як хворим, так і здоровим людям, а особливо дітям. Проте слід пам'ятати, що не всі можуть споживати суницю у великих кількостях без побічних ефектів. У деяких людей її застосування може викликати почервоніння шкіри, свербіж, висип, запаморочення, нудоту та багато інших неприємних відчуттів, які минають, якщо припинити вживання ягід.

У суниці корисні не лише ягоди, але й листя. Збирають їх у пору цвітіння і сушать у провітрюваних приміщеннях. Настій з листя допомагає при колітах, гастритах, бронхіальній астмі, жовчнокам'яній хворобі, сприяє поліпшенню сну, нормалізує перистальтику. Окрім того, настій розширює кровоносні судини, підвищує загальний тонус організму. Листя суниці входить до складу вітамінних чаїв, які мають загальнозміцнювальну, кровотворну і протисклеротичну дію, покращують обмін речовин.

Як джерело вітамінів приймають відвар листя і плодів суниці. Готують його таким чином: 20 г сухої подрібненої сировини заливають склянкою гарячої води і кип'ятять 10 хвилин, після чого настоюють упродовж двох годин, проціджують і приймають по столовій ложці три рази на день. Так само приймають відвар при атеросклерозі, ішемічній хворобі серця й аритмії.

Для лікування гіпертонічної хвороби корисно приймати настій листя суниці. Для цього 20 г сухої подрібненої сировини настоюють дві години в склянці окропу, проціджують і п'ють по столовій ложці 3–4 рази на день.

Як загальнозміцнювальний засіб при розумовій перевтомі й

недокрів'ї приймають відвар листя суниці: 20 г сухої подрібненої сировини заливають склянкою гарячої води і кип'ятять 5–10 хвилин, після чого настоюють упродовж двох годин, проціджують і приймають по столовій ложці три рази на день. При захворюваннях селезінки відвар листя приймають по столовій ложці 3–4 рази на день.

Для збудження апетиту при ентероколіті, виразковій хворобі шлунка і дванадцятипалої кишки настій листя суниці п'ють по столовій ложці 3–4 рази на день. Цей настій також корисний у вигляді примочок при геморої, що кровоточить. При захворюваннях жовчовивідних шляхів такий настій приймають по 1/2 склянки 3–4 рази на день до їди.

При бронхіті добре допомагає відвар листя і коренів суниці. Готують його таким чином: 20 г сухої подрібненої сировини заливають склянкою гарячої води і кип'ятять 15 хвилин, потім проціджують і доводять об'єм рідини до первинного кип'яченою водою. Приймають по столовій ложці 3–4 рази на день.

Відвар листя і плодів суниці допомагає при захворюваннях нирок, сечового міхура, нічному недержанні сечі і використовується як сечогінний засіб при порушенні сольового обміну. Для цього 20 г сухої подрібненої сировини заливають склянкою гарячої води і кип'ятять 5–10 хвилин, потім настоюють упродовж двох годин, проціджують і доводять об'єм рідини до первинного кип'яченою водою. П'ють по столовій ложці три рази на день.

При сечокам'яній хворобі з лікувальною і профілактичною метою, особливо в період перед операцією, коли не встановлений тип каменів, застосовують настій листя суниці: 20 г сухої подрібненої сировини настоюють дві години в склянці окропу, проціджують і п'ють по столовій ложці чотири рази на день.

Будьте здорові!

РАДІО,
ЯКЕ
ДАРУЄ
НАДІЮ...

ДЕ СЛУХАТИ?

- ▶ В Інтернеті 24/7
radio.hope.ua
- ▶ Через додатки
для Android та iOS
- ▶ На SoundCloud
- ▶ В офлайн-режимі
через подкасти

Завжди на зв'язку
0 800 30 20 20

radio.hope.ua

ВІЧНИЙ СКАРБ

Щомісячна християнська газета

Видавець – видавництво
«Джерело життя»

Відповідальний за випуск –
директор видавництва
«Джерело життя»
Василь Джулай

**Головний редактор
видавництва**
Лариса Качмар

Богословська експертиза
доктор богослов'я
Ігор Корещук

Відповідальний редактор
Яна Хорощко

Коректори
Ганна Борисовська
Людмила Шаповал

Дизайн та верстка
Артур Аптер

Відповідальна за друк
Тамара Грицюк

Підписано до друку 07.05.2018 р.
Наклад 100 000 прим.
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
E-mail: dzherelo@ukr.net;
Тел.: (044) 467-50-72

Редакція залишає за собою право
друкувати матеріали в дискусійно-
му порядку, не поділяючи поглядів
автора, а також право редагувати
і скорочувати тексти. Рукописи не
рецензуються і не повертаються.
Оголошення, реклама та листи допи-
сувачів друкуються мовою оригіналу.
Листування ведеться лише на сторін-
ках газети. Відповідальність за зміст
статей несе автор.

Якщо ви бажаєте пожертвувати кошти
на розвиток газети, то можете це
зробити через банк.

Наші реквізити:
Ідентифікаційний код:
ЄДРПОУ 19350731
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10А
Рахунок: 26006149457
МФО 380805
Найменування банку:
«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

**Свідцтво
про державну реєстрацію**
Серія КВ №8176 от 03.12.2003

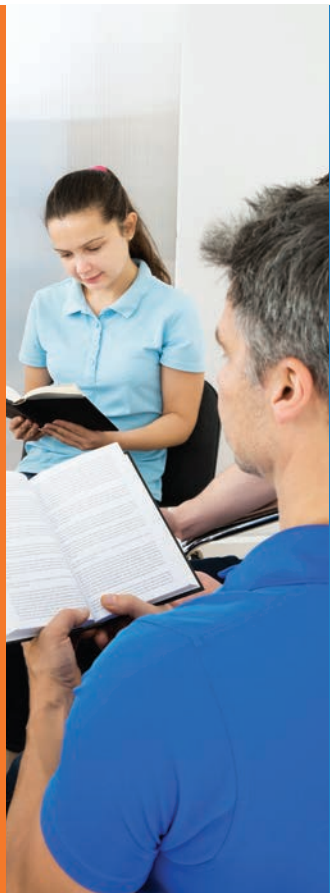
НАША АДРЕСА

ВИВЧАЙМО БІБЛІЮ РАЗОМ!

Замовляй
безплатний
курс для себе
та своєї сім'ї

0 800 30 20 20
(*безплатно
з мобільних
та стаціонарних
телефонів України)

БІБЛІЙНІ УРОКИ

- «Вірую» (укр./рос.)
- «Нове життя» (укр./рос.)
- «Дивовижні факти» (укр./рос.)
- «Притчи Равби Іисуса» (рос.)
- «Еммануїл» (рос.)
- «Таємниці пророка Даниїла» (укр./рос.)
- «Discover» (рос.)

УРОКИ ДЛЯ ДІТЕЙ

- «Дивовижні пригоди» (укр.)
- «Твоя подорож» (укр.)

УРОКИ ДЛЯ ПІДЛІТКІВ ТА МОЛОДІ

- «Формула життя» (рос.)
- «10 вопросов к Богу» (рос.)

УРОКИ З ПСИХОЛОГІЇ СІМЕЙНИХ СТОСУНКІВ

- «Когда любовь
возвращается домой» (рос.)

НОВИЙ ПРОЕКТ НА ТЕЛЕКАНАЛІ "НАДІЯ"
ЗА УЧАСТІ МІНІСТЕРСТВА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

• НАЖИВО

**МЕДРЕФОРМА
РЕАЛІЇ**

**З 26 КВІТНЯ
ЩОЧЕТВЕРГА 19:00**

Телефонуйте та ставте свої запитання:
0 800 30 20 20

ДИВІТЬСЯ НАС:

HOPE.UA

СУПУТНИКОВЕ ТБ

КАБЕЛЬНІ МЕРЕЖІ

IOS, ANDROID

